

Вірші (2)

Анатолій Крат

Анатолій Крат

*

ти мій зір
який одвіку маю
крові дзвін
що в жилах виграє
я злидар
коли тебе втрачаю
я багач
коли ти поруч є

*

і навіть уві сні
я бережу
твою посмішку
і зорі
твоїх очей

і навіть уві сні
я промовляю твоє ім'я
торкаюсь рукою
твого волосся
і цілую
твої вуста

і навіть уві сні
я боюся
порушити

цей
сон

*

ніч залишає
на наших обличчях
тінь смутку

як довго
ти мене не бачила

як довго
я тебе не бачив

простягаю до тебе
руки

і торкаюсь твоєї
тіні

я крокую по лезах
муки

у твої почуття
нетлінні

загусає довкола
тиша

павучком у твердім
бурштині

ти хвороба моя
колишня

що мене допікає
нині